

DAGBOEK VAN EEN CONCERTMAATJE, afl. 1

Door Debbie van den Berg (debbie@ganassi.nl), april 2016

Concert Leupold Trio, zondag 10 april 2016, Nicolaaskerk Wesepe. Om 2 uur had ik afgesproken met mijn concertmaatje. Ruim op tijd voor het concert. Nog tijd genoeg voor een kop koffie met een muffin en een gezellig gesprek. Ze haalt haar rollator en de invalide parkeerkaart uit haar auto en ik loop naar mijn auto. Die had ik wat verderop geparkeerd staan. Als we bij de kerk aankomen blijkt dat we misschien beter iets eerder weg hadden kunnen gaan. Om de kerk heen staat het vol met auto's. Ik zet mijn concertmaatje bij de kerk af en parkeer de auto even verderop in het gras. We zijn nog op tijd en kopen een kaartje. Uiteindelijk vinden we een mooi plekje in de kerk.

Het ensemble wordt voorgesteld en komt onder enthousiast applaus binnen. Er wordt op cello, chitaronne (luit) en viool gespeeld. De muzikanten nemen plaats en maken aanstalten om te gaan spelen. Het plezier straalt er nu al vanaf. Ze zijn nog niet eens begonnen! Het concert is een groot feest. Ik geniet met volle tuigen en hoor stukken die ik zelf ok gespeeld heb. Mijn concertmaatje zit met een grote glimlach naast me ze geniet net zoveel als ik. Ze heeft jarenlang cello gespeeld en kijkt tijdens het luisteren geconcentreerd naar het spel van de cellist.

Het programma van vanmiddag zit vol verrassingen. De musici zijn goed op elkaar ingespeeld en spelen heel ontspannen. Ze geven ons een aantal stukken kado die niet op het programma staan. Tussen de stukken wordt er geanimeerd verteld over de componisten en de stukken die ze spelen. Dat maakt het tot een bijzonder geheel. Aan het eind van het concert is het publiek laaiend enthousiast en het ensemble komt niet onder een toegift uit.

Als het concert is afgelopen ga ik de auto ophalen en haal mijn concertmaatje op bij de kerk. Zij zit lekker op een bankje van de zon te genieten. Ik zet haar rollator in de auto en we rijden met een hoofd vol mooie muziek naar huis. Tijdens de autorit vertelt ze dat ze nog meer zin heeft om uit te proberen hoeveel cello ze zelf nog kan spelen. Ze heeft er al lang niet meer op gespeeld. Ik hoop dat ze haar cello snel laat opknappen en gaat uitproberen wat ze nog kan.

We praten bij haar thuis nog wat na en daarna rijd ik naar huis, ik kijk uit naar ons volgende concert....

